

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. **, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ** в публично заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20255500900045 по описа за 2025 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.432 КЗ във вр. чл.45 ЗЗД – за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди и акцесорни претенции с правно основание чл.86 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 21.04.2023г., около 15:00 часа, в с. **, обл. **, водачът К. Б. Б., на лек автомобил марка и модел **, с рег. № ***, нарушава правилата по ЗДвП, като при маневра завой надясно за навлизане по друг път, не се убеждава че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него и не извършва зав*е на дясно от най- дясна пътна лента по посока на движението си, вследствие на което удря правомерно движещия се в съседна дясна пътна лента лек автомобил марка и модел ***, с рег. № ***, с което реализира ПТП. При инцидента е пострадал Б. И. Н. - водач на лекия автомобил марка и модел ***, с рег. № ***.

Посочва се, че за произшествието е съставен Двустранен констативен протокол за ПТП от 21.04.2023г., попълнен и подписан от двамата водачи.

Излага се, че след злополуката пострадалият Б. Н. е транспортиран и приет в Спешно отделение към **- гр. **, с оплаквания от засилващо се главоболие, изтръпване на IV и V пръст на лявата ръка и слабост в същата. Поставена му е основна диагноза: Мозъчно сътресение.

Посочва се, че по- късно същият ден състоянието на Н. се влошава, поради което ищецът отново потърсил лекарска помощ. Приет е в Клиника по неврохирургия към ***- гр. **, с оплаквания от засилило се главоболие, световъртеж, слабост и изтръпване в лява ръка. След извършените му прегледи и изследвания са установени: Полипoidно разрастване на

лигавицата на десен максиларен синус; Хроничен десен максиларен синусит. По време на пролежаването на Н. в лечебното заведение му е проведена медикаментозна терапия с „Манитол“, „Вит. Ц“, „Аналгин“, „Сомазина“, „Алмирал“ и Квамател“. Поставена му е окончателна диагноза: *Contusio capitis et colli. Commotio cerebri*. Изписан е на 24.04.2023г., като са му дадени препоръки за дома.

В молбата се посочва, че на 12.05.2023г. ищецът се явява на преглед в СМДЛОД „Медискан“- гр. **, където му е извършена магнитно резонансна томография на шиен сегмент. Установени са: Малки остеофитни нараствания на долните дискални ръбове на С5; Лекостепенно са снишени в дисковете на нива С3-С4 и С4-С5; Неравномерно стесняване на предното епидурално пространство на нива С2-С3, С3-С4, С4-С5, С5- С6, С6-7. Поставено е медицинско заключение: Неголяма медианна и парамедианна дискова протрузия на ниво С2-С3, компресираща лекостепенно предната стена на дуралния сак и коренчетата двустранно. Комбинация от медианна, парамедианна дискова протрузия и дясна парамедианна към интрафораминална дискова херния на ниво С3-С4, компресираща дуралния сак, коренчетата предимно в дясно и лекостепенно миелона. Медианна към парамедианна дискова херния на ниво С4- С5, компресираща дуралния сак, коренчетата предимно в дясно и умерено миелона; Лекостепенна медианна и дясна парамедианна дискова протрузия на ниво С6-С7, с умерена компресия на дуралния сак и коренчетата двустранно; Лекостепенни остеохондрозни промени на дисковете на нива С3-С4, С4-С5. Начални спондилозни промени на С5.

Сочи се, че с цел експертиза на работоспособността и поради продължаващата симптоматика, на 22.05.2023г. пострадалият се явява на преглед при лекар- специалист по вътрешни блести, с оплаквания от главоболие. Поставена му е основна диагноза: Мозъчно сътресение и му е издаден болничен лист за продължаване на временна нетрудоспособност с 20 дни.

В молбата се твърди, че на 30.05.2023г. Н. е прегледан от лекар специалист по съдебна медицина, с оплаквания от продължаващо главоболие и виене на свят. Поставено е медицинско заключение: Контузия на главата и шията. Мозъчно сътресение.

Посочва се, че на 02.06.2023г. пострадалият отново се явява на преглед при лекар- специалист по вътрешни болести, от който е установена: Атаксия в обр. развитие. Потвърдена е поставената при предишния преглед основна диагноза, като временната неработоспособност на Н. е удължена с още 10 дни.

Въпреки стриктно спазвания от ищеца режим, болезнеността продължавала, което принудило Н. отново да потърси лекарска помощ. На 16.10.2023г. е приет в Клиника по неврохирургия към УМБАЛ „**мед“ ООД, с оплаквания от болки в шията, изтръпване на крайниците и непостоянна слабост в краката в последните месеци, като след ПТП и камшичен удар

същите станали постоянни и силно изразени. След извършените му прегледи и изследвания са установени: Аксиален болев синдром цервикално; По задните ръбове на телата на С3, С4, С5 и С6 се откриват изразени остеофитни наслоявания с тенденция за формиране на „ костни мостове “. Остеофити се визуализират и по процесус унцилатус на С4 вдясно, както и по вентралните ръбове на телата на повечето прешлени; На ниво С2-С3 се открива дискова протрузия; Находката води до стеноза на предното епидурално пространство; На ниво С3-С4 се установява дискова протрузия; Находката в комбинация с остеофитните наслоявания води до изразена стеноза на спиналния канал и десния неврофорамен; На ниво С4-С5 и С5-С6 се установява дискова протрузия; Находката в комбинация с остеофитните наслоявания води до изразена стеноза на спиналния канал; На ниво С6-С7 остеофитните наслоявания водят до стеноза на предното епидурално пространство; На ниво С7- Тх1 дегенеративно променените интервертебрални стави вдясно, водят до стеноза на неврофорамена; Изразени дегенеративни изменения с дискова патология на описаните нива, асоциирани със стеноза на спиналния канал и посочените неврофорамени; Състояние след транспедикуларна стабилизация на С4-С6; Предна остеофитоза в среден и долен шийен отдел. По време на пролежаването на пострадалия в лечебното заведение му е проведено медикаментозно лечение с водно-солеви вл*ия, аналгетици, НСПВ, антибиотик и антикоагулант.

На ищеца е предприето оперативно лечение, проведено на 18.10.2023г., а именно под анестезия е извършена Друга шийна остеосинтеза, задна техника, като чрез линейен срединен кожен разрез на ниво С3-С7 и скелетиране на паравертебралната мускулатура двустранно, под микроскопично увеличение е осъществена централна ламинектомия на С4, С5, С6 нива. Установена е тежка компресия и странгулация на дуралния сак, фрактура на остеофит С6 и горния му ендплейт. Постигната е добра декомпресия, възстановяване на пулсациите на дурата. Под рентгенов контрол е осъществена trans-massa lateralis метална стабилизация с 6 титаниеви винта и 2 титаниеви пръчки- С4-С5-С6, видно от оперативен протокол № 345/18.10.2023г. Поставена му е окончателна диагноза: Стенозис каналис вертебралис ин регионе цервикалис гравис. Компресио медулае спиналис. ОПЛЛ С3-С7, с придружаващи заболявания НИЗЗД, АХ. Изписан е на 25.10.2023г., като са му дадени препоръки за щадящ двигателен режим, да се раздвижва с шийна яка за 1 месец и сваляне на конците на 01.11.2023г. Назначено му е и медикаментозно лечение за дома с „Келтикан форте“, „Паратрамол“ и „Епиквис“.

В резултат на настъпилите травматични увреждания при настъпилия пътен инцидент, пострадалият е бил временно неработоспособен за период от 180 дни, съгласно Болнични листове № E20222657891, № E20231492122, № E20231492246 № E20233139990, № E20232501755, № 20233746035 и № E20233746224.

Във връзка с проведеното лечение ищецът е извършил разходи като е заплатил сума в общ размер на 3 837, 31 лева /три хиляди осемстотин

тридесет и седем лева и тридесет и една стотинки/, от които както следва:

- 330 /триста и тридесет/ лева- разходи за лечение, съгласно Фактура № 0000001815 от 12.05.2023г., ведно с касов бон;

- 60 /шестдесет/ лева- първичен преглед, съгласно Касов бон № 0203987 0061 от 14.08.2023г.;

- 100 /сто/ лева- първичен преглед, съгласно Касов бон № 0213486 0022 от 17.10.2023г.;

- 65 /шестдесет и пет/ лева- разходи за лечение, съгласно Фактура № 4000006052 от 19.10.2023г., ведно с Касов бон;

- 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева- доплащане за задна шийна стабилизация, без захващане на черепа, съгласно Фактура № 2000318592 от 20.10.2023г., ведно с касов бон;

- 600 /шестстотин/ лева- борер за високоскоростен дрил, съгласно Фактура № 2000318877 от 23.10.2023г., ведно с касов бон;

- 46 /четиридесет и шест/ лева- потребителска такса, съгласно Фактура № 2000319099 от 25.10.2023г., ведно с касов бон;

- 39, 70 лева /тридесет и девет лева и седемдесет стотинки/- разходи за лекарства, съгласно Фактура № 8910000959 от 26.10.2023г., ведно с касов бон;

-102 /сто и два/ лева- разходи за лекарства, съгласно Касов бон № 0191822 0044 от 02.11.2023г.

В молбата се посочва, че пътният инцидент е причинил на Б. Н. внезапно и неочаквано увреждане на здравето и множество болки и страдания. Поради травмите в областта на главата и шията, пострадалият е изпитвал постоянни, мъчителни болки във тези области. Всяко раздвижване на главата или разтърсване на снагата е засилвало търпените неприятни болки и бодежи. Болезнен и неприятен е бил и контактът с възглавницата и това сериозно е пречело на съня и почивката на ищеца. Освен това той е страдал и от постоянно главоболие, придружено със световъртеж, от който му прилошавало и е получавал позиви за повръщане. Заедно с това при рязко изправяне му причернявало и е губил равновесие, като походката му е била неуверена и нестабилна. Травмите в областта на шията силно ограничавали движенията на главата му, което създавало у ищеца допълнителен дискомфорт. В дните след ПТП се е чувствал разсеян и дезориентиран. Не е можел да гледа телевизия или друг вид екрани, тъй като е изпитвал непоносимост към ярката светлина, която излъчват. Имал е проблеми и с храненето, поради гаденето предизвикано от световъртежа. В периода на възстановяването си пострадалият е бил принуден да ограничава поведението си и да бъде внимателен и предпазлив в движенията, които извършва, което до голяма степен е ограничавало физическата му активност. Налагало му се е да лежи и почива през по-голямата част от времето, а това от своя страна го правело силно раздражителен и нервен, тъй като е свикнал да бъде активен и енергичен. Не е можел да спи на двете си страни, често се е будил, което

влияло и на психическото му състояние. Всички тези негативни последици от инцидента сериозно влошили обичайния му начин на живот и цялостното му битуване.

Твърди се, че злополучното произшествие се е отразило отрицателно и върху психиката и общото емоционално състояние на пострадалия. Вследствие на преживения шок по време на инцидента, ищецът се е оплаквал от постоянно напрежение и тревожност. Станал е раздразнителен и избухлив и често се разстройвал без видима причина. Все още страдал от силни приливи на страх и безпокойство нощем, поради които се будил в състояние на голям стрес и уплах. Дълго време апетитът му е бил силно намален и се е хранел с нежелание. Изпитвал голям страх от автомобили, чувствал се неспокоен и притеснен, когато се налагало да шофира или да се вози в автомобил, особено при интензивен трафик си. Сериозно се притеснявал за това, че няма да може да се възстанови напълно от получените при ПТП увреждания и че ще му останат трайни неблагоприятни последици до края на живота му. Станал е тревожен и по-чувствителен от преди. Оплаквал се от разсеяност и постоянна напрегнатост, които чувствал. Към настоящия момент страданията продължавали, като ищецът все още не се е възстановил напълно.

Посочва, че видно от представения Двустранен констативен протокол за ПТП и справка, извършена на страницата на Информационен център към Гаранционния фонд, към момента на събитието, виновният водач е управлявал лек автомобил марка и модел **, с рег. № **, който е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, сключена със **, с полица № BG/22/122001295755 валидна от 01.08.2022г. до 31.07.2023г.

Посочва се, че съгласно чл.380 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Целта на законодателя е всяко увредено лице в резултат на виновно причинено от водач на МПС пътнотранспортно произшествие да получи от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите справедливо обезщетение, което да бъде равностоен еквивалент на всички претърпени вреди.

Посочва се, че съгласно чл. 429, ал.1, т.1 КЗ, застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. В този смисъл по силата на закона пълното обезщетяване на всички претърпени неимуществени вреди изисква същото да бъде съотносимо с болките и страданията, претърпени от увреденото лице, т.е. би следвало да представлява справедлив еквивалент на нанесените вреди.

Твърди се, че във връзка с горното, на 03.04.2024г. е отправена молба претенция с вх. № 3428/03.04.2024г. до застрахователя на отговорния за ПТП водач - ответника **, с искане да бъде определено и изплатено дължимото

застрахователно обезщетение.

Посочва се, че към настоящия момент въпреки, че е изтекъл законоустановеният срок, застрахователят не е определил и изплатил застрахователно обезщетение по заявената извънсъдебна претенция, което поражда правния му интерес на основание чл. 432, ал. 1 КЗ от предявяването на настоящата претенция по исков ред.

Излага се, че с оглед обстоятелството, че застрахователят е уведомен за настъпилото ПТП на 03.04.2024г. с извънсъдебната молба претенция, то от този момент, на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ върху претендираната сума следва да бъде начислена и законна лихва до окончателното ѝ заплащане.

Моли да бъдат призовани на съд с ответника **, с ЕИК: **, и след като съдът се увери в основателността на претенцията, моли да бъде осъден ответникът, да заплати, както следва:

1. обезщетение в размер на 25 000 лева /двадесет и пет хиляди лева/, като частичен от 60 000 лева /шестдесет хиляди лева/ - главница, за неимуществени вреди за претърпените от Б. И. Н., с ЕГН: ***** болки и страдания, в резултат на причинените му телесни увреждания, при ПТП от 21.04.2023г.;

2. законната лихва за забава върху претендираната главница по т.1 от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на 21.04.2023г. ПТП с извънсъдебната молба- претенция от 03.04.2024г. до окончателното изплащане на обезщетението за неимуществени вреди;

3. обезщетение в размер на 3 837,31 лева /три хиляди осемстотин тридесет и седем лева и тридесет и една стотинки/- за претърпените имуществени вреди от Б. И. Н., с ЕГН: *****, изразяващи се в извършени разходи във връзка с изследвания и лечение по повод получените телесни увреждания при ПТП от 21.04.2023г.

4. законната лихва за забава върху претендираната главница по т.3 от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на 21.04.2023г. ПТП с извънсъдебната молба- претенция от 03.04.2024г. до окончателното изплащане на обезщетението за имуществени вреди;

5. направените по делото съдебни и деловодни разноски. Моли да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство на ищеца.

В съдебно заседание от 25.02.2026 г. съдът е допуснал увеличение на предявения иск от Б. И. Н. в размер на 80 000 лв., чиято еурова равностойност е 40 903,35 евро за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на ПТП от 21.04.2023г., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото произшествие – 03.04.2024г. до датата на окончателното изплащане.

С отговора на исковата молба ответникът на първо място - не

оспорва валидността на застраховката „Гражданска отговорност“, с която е застрахована отговорността на водача на МПС товарен автомобил- „** Атего” с рег. № *** към датата на произшествието.

Оспорва твърденията, че ПТП е настъпило изцяло по причина и следствие субективните действия на водача на МПС товарен автомобил „** Атего” с рег. № ***.

Оспорва твърденията за механизма на настъпване на произшествието. Оспорва твърденията в исковата молба, че водачът на МПС товарен автомобил „** Атего” с рег. № *** е предприел маневра, като е отнел предимство на водача на „**“ и ищец по настоящото дело.

Оспорва всички твърдения относно обстоятелствата, при които се твърди, че е настъпило произшествието.

Оспорва твърденията, че поради осъществяване на пътно - транспортно произшествие от 21.04.2023г., за ищеца са настъпили в своята съвкупност и интензитет описаните в исковата молба телесни травми и здравословни състояния, в това число оспорва и твърденията, че към настоящия момент ищецът все още търпи болки и страдания, както и че все още не се е възстановил от настъпилите травми.

Оспорва причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и твърдените от ищеца физически и психически състояния.

Оспорва размера на предявения по чл. 432, ал. 1 от КЗ иск за неимуществени вреди, като счита същия за изключително завишен, недължим и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Оспорва твърденията относно продължителността на възстановителния период, както и че към настоящия момент ищецът все още не се е възстановил напълно от настъпилите телесни увреди.

Оспорва твърденията, че ищецът е претърпял психически травми от ПТП, че е страдал и продължава да страда от тревожност, безсъние, безпокойство и други психически състояния, които да са следствие претърпяното ПТП.

Оспорва твърденията, че следствие ПТП ищецът е претърпял мозъчно сътресение, травми на шията, както и че е провеждал лечение в такъв продължителен период.

Оспорва твърденията, че всички травми, описани в исковата молба, са следствие от процесното ПТП. Оспорва твърденията, че констатираната дегенеративна шийна спинална стеноза, по отношение на която е представена епикриза за извършена неврологична операция, е в причинно-следствена връзка с ПТП.

Оспорва твърденията за настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, твърденията за периода, през който са търпени, като

оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция, който е изключително завишен, прекомерен и не кореспондира мито с естеството на травмите, нито с характеристиките на проведеното лечение и срока на възстановяване, нито с липсата на данни за последващо лечение или ексцес, от което се налага извод за настъпило в обичайния срок възстановяване, нито с причините и обстоятелствата при осъществяването на произшествието, вкл. и относимата към момента на възникването на ПТП съдебна практика.

Оспорва твърденията за продължителността на възстановителния период, както и че същият е продължил извън обичайния срок за такъв тип травми.

Оспорва твърденията за търпени от ищеца физически и психически болки и страдания вследствие ПТП в твърдения обем и интензитет, както и че същите продължава да търпи и към днешно време.

Оспорва спрямо ищеца да са настъпили такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция до сумата от 25000лв., предявена като частична от 60 000 лв.

Оспорва твърденията, че инцидентът се е отразил изключително тежко на физическото и психическото състояние на ищеца, както и че не е могъл да извършва обикновените си битови потребности.

Оспорва исковата претенция за имуществени вреди, както и че същите са реализирани във връзка с настъпилото ПТП.

Твърди, че пострадалият би имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като предприеме маневра спиране, в случай, че се е движел с технически съобразена скорост.

Навежда твърдение, че ищецът е пътувал без правилно поставен предпазен с колан, с което е допринесъл за настъпване на твърдените от него травми. В случай, че същият е пътувал с правилно поставен колан, то движението на тялото на ищеца в купето на автомобила би било драстично ограничено и не биха настъпили вредните последици за него.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск и по съображение, изведено от КЗ, съгласно който лихва започва да тече след изтичане на крайния срок за произнасяне на застрахователя по предявената претенция по реда на чл. 380 от КЗ. Искът за лихва е заведен за период от дата на завеждане на претенцията пред застрахователя. Съобразно действащият към момента на настъпване на събитието и на предявяване на исковата претенция КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху застрахователното обезщетение след заявяване на извънсъдебна претенция и след изтичане срока по чл. 496, ал от КЗ, определен от практиката на ВКС като рекламационен. В този смисъл лихва следва да тече от момента, в който изтича срока за произнасяне на застрахователя по предявената извънсъдебна претенция.

На основанията, посочени по-горе по отношение на иска за неимуществени вреди, оспорва и исковата претенция за имуществени вреди като недължима и недоказана.

Предвид изложеното, счита предявената спрямо *** претенция за недължима, неоснователна и в противоречие материалноправните разпоредби на КЗ.

Във връзка с изложеното, моли да се отхвърлят предявените искове, като неоснователни и недоказани. Възразява срещу искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищцата с аргумент от чл. 78, ал. 1 ГПК, като оспорва и размера на претендирания адвокатския хонорар като прекомерен в случай, че надвишава минималните размери съгласно Наредба №1/2004г. на ВАС към дата на възлагане на защитата по настоящото дело.

Претендира съдебно-деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

С допълнителната искова молба ищецът моли да се има предвид, че в исковата молба е допусната техническа грешка, като погрешно е записано, че управляваният от К. Б. Б. автомобил марка и модел **, с рег. № *** е лек такъв. Моли навсякъде в исковата молба, горепосоченият автомобил да се чете като *товарен*.

Предвид становището на ответното дружество, и това, че същото не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и дружеството към датата на процесното ПТП моли да се отдели за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото, следното обстоятелство:

- наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и делинквента към момента на процесното ПТП, полица № BG/22/122001295755, валидна от 01.08.2022г. до 31.07.2023г.

- Настъпило на 21.04.2023г. ПТП, около 15:00 часа, в с. **, обл. **, между лек автомобил марка и модел **, с рег. № ***, с водач К. Б. Б. и лек автомобил марка и модел ***, с рег. № ***, с водач Б. И. Н..

- Ответникът не е определил и изплатил застрахователно обезщетение в полза на ищеца.

Посочва, че напълно неоснователно е възражението на ответника, с което се оспорва иска по основание и размер. Неоснователни са и възраженията на ответника относно механизма на ПТП и относно наличието на виновно и противоправно поведение на водача К. Б. Б.. Посочва, че с исковата молба са представили писмено доказателство, а именно Двустранен констативен протокол за ПТП, изготвен и подписан от двамата водачи, в това число и водача на застрахованото у ответното дружество МПС- К. Б. Б., като същия се ползва с формална доказателствена сила, а именно, че изявленията,

които се съдържат в него, са направени от тези лица. Моли да се има предвид, че с изготвянето му, водачът на товарния автомобил марка и модел **, е признал фактите и обстоятелства относно механизма на процесното ПТП, като е описал, че същото е настъпило вследствие на предприета от него маневра завой надясно, за навлизане в друг път, пресичайки осовата линия, която разделя дясна и лява пътна лента на движение. В този момент ищецът управлявал своя лек автомобил марка и модел ***, с рег № ***, движейки се в дясната пътна лента, като вследствие на предприетата маневра е настъпил удар в резултат на който са увредени следните части на управлявания от ищеца автомобил- броня, преден ляв фар, преден ляв калник, предна лява врата, заден ляв калник и предно и задно стъкло. Моли съдът да вземе предвид, че въпреки липсата на характер на официален документ и това, че Двустранният констативен протокол не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила на основание чл. 179 от ГПК, то същият, бидейки съставен от водачите на моторните превозни средства и съдържайки техните съгласувани изявления за настъпили факти и обстоятелства, не е лишен от доказателствена стойност, като последната следва да се прецени при съвкупния анализ на събраните по делото доказателства.

Категорично оспорва твърденията на процесуалния представител на ответника, за липсата на причинно-следствена връзка с механизма на ПТП и неимуществените вреди- физически и психически болки и страдания, търпени от ищеца, техният вид интензитет и възстановителен период, това че същият е продължил извън обичайния срок, както и че ищецът все още не се е възстановил напълно. Посочва, че по делото са представени писмени доказателства, а именно Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 000626 от 21.04.2023г.; Епикриза към ИЗ № 7893/2023г., КНХ, ***- гр. **; Магнитно-резонансна томография на шиен сегмент от 12.05.2023г.; Амбулаторен лист № ** от 22.05.2023г.; Съдебномедицинско удостоверение № 70- 1/2023г.; Амбулаторен лист № 231530071360 от 02.06.2023г.; Епикриза към ИЗ № 39038/2023г., КНХ, УМБАЛ „**мед“ ООД.

Счита, че процесуалният представител на ответника не притежава необходимите медицински познания, за да анализира правилно представените по делото медицински документи и за да може да определи дали е налице причинно-следствена връзка между получените от ищеца увреждания и процесното ПТП, техният интензитет и възстановителен период, както и физическите и психически травми, които ищецът е търпял и продължава да търпи. Такива познания притежават вещите лица - лекари от съответната медицинска област, които именно са компетентни да изследват тези въпроси. За установяване на причинно-следствената връзка между процесното ПТП и причинените телесни увреждания на пострадалия Б. Н., като и за продължителността на същите, техният интензитет и възстановителен период е направено доказателствено искане с исковата молба, а именно за назначаване и изслушване на съдебномедицинска експертиза, което поддържа.

Във връзка с оспорването от страна на ищеца за психическите болки

търпени от ищеца, ищецът е направил доказателствени искания, които поддържа, а именно за допускането на Съдебно-психологична експертиза и за разпит на трима свидетели, които да установят претърпените от ищеца неимуществени вреди, как се е отразил инцидентът емоционално и психологически на ищеца, по какъв начин се е променил след злополуката и други обстоятелства, имащи значение за доказването на претърпените неимуществени вреди.

Посочва, че напълно неоснователно е възражението на ответника, с което се оспорва по основание и размер предявения иск за имуществени вреди.

Излага, че с исковата молба са представили писмени доказателства за извършените от страна на ищеца разходи във връзка с проведеното му лечение в резултат на процесното ПТП, а именно:

- 330 /триста и тридесет/ лева- разходи за лечение, съгласно Фактура № 0000001815 от 12.05.2023г., ведно с касов бон;

- 60 /шестдесет/ лева- първичен преглед, съгласно Касов бон № 0203987 0061 от 14.08.2023г.;

- 100 /сто/ лева- първичен преглед, съгласно Касов бон № 0213486 0022 от 17.10.2023г.;

- 65 /шестдесет и пет/ лева- разходи за лечение, съгласно Фактура № 4000006052 от 19.10.2023г., ведно с Касов бон;

- 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева- доплащане за задна шийна стабилизация, без захващане на черепа, съгласно Фактура № 2000318592 от 20.10.2023г., ведно с касов бон;

- 600 /шестстотин/ лева - борер за високоскоростен дрил, съгласно Фактура № 2000318877 от 23.10.2023г., ведно с касов бон;

- 46 /четиридесет и шест/ лева- потребителска такса, съгласно Фактура № 2000319099 от 25.10.2023г., ведно с касов бон;

- 39, 70 лева /тридесет и девет лева и седемдесет стотинки/- разходи за лекарства, съгласно Фактура № 8910000959 от 26.10.2023г., ведно с касов бон;

- 102 /сто и два/ лева- разходи за лекарства, съгласно Касов бон № 0191822 0044 от 02.11.2023г.

Твърди, че посочените документи са издадени на името на ищеца Б. Н., от което безспорно се установява, че именно ищецът е извършил описаните разходи. Същите са извършени във връзка с проведеното му лечение и извършената му оперативна интервенция, след настъпването на инцидента и са свързани с травматичните увреждания получени при процесното ПТП. С оглед на това, счита възражението на ответника за напълно неоснователно.

Също така твърди, че в поисканата от ищеца съдебно- медицинска експертиза, са поставени въпроси към вещото лице, което след преглед на документацията по делото и личен преглед на ищеца да даде заключение

налице ли е причинно- следствена връзка между преживяното ПТП и направените от ищеца разходи във връзка с лечението му. Поддържа тези доказателствени искания.

Категорично оспорва твърденията на ответника, че произшествието е настъпило при условията на съпричиняване от страна на пострадалия Б. Н., изразяващо се в непоставянето от пострадалия на обезопасителен колан, поради което се твърди, че същият е допринесъл за получаването на травмите. Тези твърдения са абсолютно безпочвени и неподкрепени с никакви доказателства. Процесуалният представител на ответника не притежава необходимите познания, за да анализира правилно фактите и представените по делото документи и за да може да определи дали в процесното ПТП Б. Н. е бил или не с поставен обезопасителен колан и какъв е механизма на причинените травматични увреждания, както и дали предпазния колан е ефективен в настоящия случай. Застрахователят е в правото си да прави всички възражения, които се отнасят до основанието и размера на правото на обезщетение - в това число и че е налице самоувреждане, с цел изключване на отговорността му към увреденото лице. Това е част от неговата защита. Тази защита обаче изисква предприемането на определени процесуални действия, но във всички случаи възражението за самоувреждането следва да бъде доказано по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела в процеса. Към настоящия момент тези твърдения на ответника остават напълно голословни и неподкрепени с никакви обективни факти и доказателства.

Посочва, че обезопасителния колан предпазва снагата като я фиксира към седалката при движение напред, но не и при странични движения на тялото. Видно от представените с исковата молба доказателства Н. е получил травматични увреждания в областта на главата и шията, като същите не са обезопасени от предпазния колан и биха могли да се получат и при правилно поставен такъв. Във връзка с горното твърди, че с оглед на механизма на ПТП травмите на ищеца могат да се получат независимо дали същият е бил с поставен предпазен колан.

Излага, че не е съгласен и с твърдението на процесуалния представител на ответника, че ищецът е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като предприеме маневра спиране, в случай, че се е движил с технически съобразена скорост. Тези твърдения отново не са подкрепени с никакви доказателства по делото и почиват изцяло на предположения.

Излага, че неоснователно е и оспорването от страна на ответника на размера на предявения иск за неимуществени вреди и твърденията, че същият е прекомерно завишен и неотговарящ на претърпените от ищеца неимуществени вреди. В тази връзка, поддържа подадената от ищеца искова молба в предявения ѝ размер.

Посочва, че съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди

се определя от съда по справедливост. Съгласно константната съдебна практика /Постановление № 4 от 23.X.1968г., Пленум на ВС/ „справедливостта” не е абстрактно понятие. Посочва, че е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за размера на вредите и които следва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Посочва, че такива обективни обстоятелства при причиняването на смъртта са възрастта на увредения, отношенията между пострадалите и близките, които търсят обезщетение за неимуществени вреди, емоционалната връзка между тях, конкретните икономически условия в страната и нивата на застрахователно покритие към момента на смъртта на пострадалия. Посочва, че безспорно определянето на размера зависи от убежденията на решаващия делото състав, което следва да е изградено на база събрания по делото доказателствен материал относно начинът, по който вредоносното деяние се е отразило на духовното и психично състояние на увреденото лице и какви последици за в бъдеще имат травматичните увреждания.

Излага, че болките и страданията, които ищеца е претърпял и продължава да търпи вследствие на преживяната злополука, това че в резултат на претърпяното ПТП е получил сериозни увреждания, причинили му внезапно и неочаквано увреждане на здравето, това, че е имал нужда от постоянните грижа и помощ на своите близки, обстоятелството, че са настъпили съществени промени и в емоционалното му състояние, станал е силно раздразнителен, с честа смяна на настроенията, изключително тревожен и депресивен, емоционално лабилен, са обстоятелства, които са релевантни за размера на застрахователното обезщетение и следва да бъдат взети предвид.

В този смисъл счита, че размерът на търсеното обезщетение е съобразен както с принципа за справедливост, визиран в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, така и с константната съдебна практика по сходни казуси.

На следващо място посочва, че за акцесорния иск за присъждане на законна лихва, следва да намерят приложение законовите положения, намерили отражение в съдебната практика, която е категорична, че двата иска са обективно съединени, т.е. ако съдът уважи главния, следва да уважи и акцесорния.

Следва да се посочи, че с разпоредбите на чл. 493, ал. 1, т.5, във вр. с. чл. 429, ал.2, т.2 и ал.3 от КЗ, законодателят е регламентирал, че отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите покрива и лихвите за забава на застрахования, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователно събитие или от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В тази връзка, поддържа така претендираната законна лихва за забава върху претендираното обезщетение за неимуществени вреди, считано от датата на предявяване на застрахователната

претенция от увреденото лице, т.е. 03.04.2024г.

С допълнителния отговор на допълнителната искова молба ответникът още веднъж заявява, че не оспорва валидността на застраховката „Гражданска отговорност“, с която е застрахована отговорността на водача на МПС товарен автомобил **, с рег. *** към датата на произшествието.

Поддържа отговора на искова молба, както и направените оспорвания и възражение с него.

Оспорва предявения иск по основание и по размер.

Оспорва предявената допълнителна искова молба като неоснователна, както по основание, така и по размер.

Счита предявения иск за неоснователен по съображения, подробно изложени в отговора исковата молба. Допълнителната исковата молба също счита за неоснователна и недоказана. Оспорва иска за лихва върху претендираната главница.

Оспорва твърденията за причинените телесни увреди на ищеца характера и вида им, болките и страданията, които е търпял същият.

Поддържа всички направени с отговора на исковата молба доказателствени искания, в това число и поставените въпроси към поисканата САТЕ и СМЕ.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че на 21.04.2023г., около 15:00 часа, в с. **, обл. ** е настъпило ПТП между товарен автомобил марка и модел **, с рег. № ***, управляван от водача К. Б. Б. и лек автомобил марка и модел ***, с рег. № ***, управляван от Б. И. Н..

Към датата на ПТП – 21.04.2023г. е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ** за товарен автомобил марка и модел **, с рег. № ***, по полица № BG/22/122001295755, валидна от 01.08.2022г. до 31.07.2023г.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 03.04.2024г. е отправена молба - претенция с вх. № 3428/03.04.2024г. от ищеца до застрахователя **, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение. Ответникът не е определил и изплатил застрахователно обезщетение в полза на ищеца.

От заключението на съдебно – психиатричната експертиза се установява следното:

В резултат на преживяното ПТП на 21.04.2023 осв. Б. И. Н. е изживял негативни емоции.Налице са достатъчно клинични данни, които позволяват да се приеме, че след визираното в делото събитие , при осв. е настъпила Остра стресова реакция./Код по МКБ-10 B43.0/. Острата стресова реакция е

възникнала като непосредствен отговор на стресогенно събитие/ ПТП/ и обикновено продължава от няколко часа до **няколко дни след стресогенно събитие.**

В конкретния случай стресорът се явява необичайно внезапна заплаха за сигурността и физическото оцеляване на осв./пътен инцидент/

Налице са достатъчно данни от анамнезата, данни от делото и данни от динамичното оценъчно интервю ,които сочат че у освидетелствания е настъпило Посттравматично стресово разстройство./ Код по МКБ-10/

Налице са анамнезни данни и данни от делото/свидетелски показания/ за настъпили необходимите диагностични критерии за преживяване на : **Разстройство в адаптацията съчетано с депресивна симптоматика/ Код по МКБ-10 : F43.2/.Стресовата реакция се характеризира с изразени емоционални, когнитивни и поведенчески промени - повишена емоционална лабилност с персистиращи интензивни емоции от негативния регистър, епизоди на натрапващо се припомняне и преживяване на психотравмата, затруднения при концентриране върху обичайни дейност, нарушения на съня и емоционална притъпеност, емоционална отчужденост и социално оттегляне и ограничаване на присъщи социални роли и дейност, неспособност за пълноценно преживяване на удоволствие от любими занимания и желани контакти с хора, изразени вегетативни нарушения и свръхвъзбуда, настъпили непосредствено след психотравмата - безсъние, промяна на апетита, повишена тревожност.**

Налице са данни за появата на специфичните посттравматични симптоми - „епизоди на натрапващо се припомняне и преживяване на психотравмата” и „избягващо поведение”, осв. свързва със ситуацията, при която е бил застрашен живота и здравето му.

Ситуацията на застрашаване на живота и здравето, осв. описва като дисстресова. Тревожната симптоматика е била силно изразена през първите 3 денонощия след случилото. През следващите 6 месеца персистирали симптоми, кореспондиращи с травматичната ситуация: проблеми със съня и апетита, редукция на телло, повишена тревожност, страхови изживявания, чувство на напрежение и безпокойство, епизодично “оживяване” на спомена за случилото се, избягващо поведение, повишена емоционална лабилност, повишена раздразнителност, понижен фон на настроението.

Описаните симптоми са затруднили значимо личностовото и социалното функциониране на осв. и са ограничили възможността за ефективно справяне с базисните социални роли.

Описаните емоционални преживявания на осв. лице, настъпили след преживяното ПТП и настъпилите физически травми на осв. , могат да бъдат определени като емоциите от негативния регистър и са подробно описани в обстоятелствената част.

Към настоящия момент описаната по- горе симптоматика е претърпяла обратно развитие и не нарушава значимо годността на осв. да

се справя с базисните социални роли.

Към настоящия момент при осв. не се установяват водещи посттравматични стресови изживявания, които по вид и степен на изразеност нарушават социалното функциониране.

Към настоящия момент не се установяват клинични данни за значими последици върху психиката на осв.

Ходът на стресовите разстройство е флукуиращ.

За в бъдеще би могло да се наблюдава обостряне на симптоматиката. В малка част от случаите настъпва хронификация с продължителност от няколко години и би могло да настъпи трайна личностова промяна.

От заключението на автотехническата експертиза се установява следното:

В материалите по делото има данни, че двата автомобила са се движили в посока от гр. *** към гр. *** (от юг на север), *но няма данни, на кое кръстовище в с. ** е настъпил удара между двете МПС.* В ДКП е направена схема на Т-образно кръстовище на мястото, където е настъпило ПТП, с възможност движението да продължи направо или надясно. *В тази посока на движение има четири Т-образни кръстовища с подобна конфигурация.*

За целите на експертизата, вещото лице е приложило сателитни изображения и изгледи от приложение „Google Maps“ за визуализация на възможните кръстовища, където е настъпило ПТП – то.

Видно от снимките и на четирите възможни кръстовища в посока от юг на север движението е двупосочно, с две пътни ленти, по една за всяка посока, разделени с единична непрекъсната линия. В зоната на четирите разделителната линия е единична прекъсната. Преди всички кръстовища в тази посока има пътен знак БЗ „Път с предимство“, а пътят в района на кръстовищата е хоризонтален и прав.

Било е светлата част на денонощието. Водачът на т.а. ** твърди, че е към този момент пътната настилка е била суха, а видимостта е била нормална.

Непосредствено преди ПТП - то двата автомобила са се движили в с. **, обл. *** по ПП1-5, в посока от гр. *** към гр. *** (от юг на север). В района на Т-образното кръстовище, водачът на т.а. *** е предприел зав*е надясно, като преди да завие, с част от автомобила е навлязъл в пътната лента, предназначена за насрещно движение. Към момента на изпълнение на маневрата, т.а. *** е навлязъл в дясната пътна лента, където към този момент се е движил л.а. **. Настъпил е удар между страничните десни задни части на т.а. *** и странични леви части на л.а. ** ХРВ. След удара, лекият автомобил се е установил в покой до десния бордюр, а водачът на товарният автомобил е спрял веднага, след което го е изместил, за да не пречи на движението.

По делото няма никакви обективни данни, на база на които да се определи скоростта на движение на двата автомобила в момента на удара и преди ПТП.

За процесното ПТП не е изготвен протокол за оглед на местопроизшествието. Тъй като не е известно точното кръстовище, където е настъпило произшествието не е възможно да бъде точно и обективно определено къде по широчина и по дължина на пътното платно е настъпил ударът.

Съгласно свидетелските показания на водача на т.а. ***, както и от схемата в ДКП, може да се определи, че ударът е настъпил там, където се пресичат траекториите на движение на двата автомобила - в пътната лента за движение на север, в която към този момент се е движил л.а. ** ХРВ.

Ударът е настъпил между страничните десни задни части на т.а. *** и странични леви части на л.а. ** ХРВ.

В ДКП в т. 11 „Видими щети на превозно средство А“ е записано, че няма.

В ДКП в т. 11 „Видими щети на превозно средство Б“ е записано, че е увредена бронята, преден ляв калник, лява врата, заден ляв калник, стъкло предно, стъкло задно.

В с.з. 27.10.2025 г., свидетелят К. Б., водач на т.а. *** заявява, че е настъпил удар в задната част на автомобила - от средата назад.

След удара, л.а. ** ХРВ се е установил в покой до десния бордюр, а водачът на т.а. *** е спрял веднага, след което го е изместил, за да не пречи на движението.

ПТП е настъпило в светлата част на денонощието. Видимостта е била нормална.

Водачът на т.а. *** с рег. № *** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като преди да предприеме зав*е надясно и да навлезе в пътната лента, предназначена за движение към гр. *** (на север), пропусне движещият се по нея към този момент л.а. ** ХРВ.

Механизъм на произшествието е следният:

На 21.04.2023 г. около 15:00 ч. в с. **, обл. *** по ПП1-5, в посока от гр. *** към гр. *** се е движил т.а. *** с рег. № ***, управляван от К. Б. Б.. В същото време, по същата улица, и в същата посока, зад него се е движил л.а. ** ХРВ с рег. № ***** управляван от Б. И. Н.. Било е в светлата част на денонощието. Времето е било ясно. Видимостта е била нормална. Участъкът от пътя е прав и хоризонтален, а пътната настилка е била суха. В района на Т-образното кръстовище, водачът на т.а. *** е навлязъл в пътната лента, предназначена за насрещно движение, тъй като е имал намерението да завие надясно, а радиусът на зав*е на автомобила бил по-голям от радиуса на завоя на пътя. **Водачът не възприел движещия се в пътната лента, предназначена за движение към гр. *** (на север) л.а. ** ХРВ и предприел маневрата „Зав*е надясно“.** Настъпил е удар между страничните десни задни части на т.а. *** и странични леви части на л.а. ** ХРВ. След удара, лекият автомобил се е установил в покой до десния бордюр, а водачът на

товарният автомобил е спрял веднага, след което го е изместил, за да не пречи на движението. В резултат на ПТП са причинени телесни увреждания на водача на л.а. ** ХРВ и са нанесени материални щети на лекия автомобил.

Причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са :

субективните действия на водача на т.а. **, който преди да предприеме маневрата „Зав*е надясно“ не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на попътното движещия се зад него л.а. ** ХРВ и не го е пропуснал да премине.

За процесното ПТП не е изготвен протокол за оглед на местопроизшествието и не е известно точното кръстовище, където е настъпило произшествието. По тази причина не е възможно коректно и обосновано да се разработи подробна динамична мащабна скица на ПТП.

В конкретната пътна ситуация не е ясно какво точно е било поведението на водача на т.а. *** преди да предприеме зав*е надясно и съответно времето, за което той стига до мястото на удара. По това време се определя разстоянието, на което се е намирал л.а. ** към момента на навлизане на товарният автомобил в пътната му лента. Освен това, **тъй като и скоростта на двете МПС не може да бъде определена, не е възможно коректно и обосновано да се отговори на въпроса, дали водачът на л.а. ** е разполагал с техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП.**

От техническа гледна точка, за водача на л.а. ** е възникнала опасност за движението му към момента, когато водачът на т.а. ** е предприел навлизане в пътната му лента.

Тъй като по делото няма никакви данни, на база на които да се определи скоростта на движение на л.а. **, не може коректно и обосновано да бъде определена опасната му зона за спиране при скоростта, с която се е движил.

Максимално допустимата скорост в района на ПТП е 50 км/ч.

Не е ясно какво точно е било поведението на водача на т.а. *** преди да предприеме зав*е надясно и съответно времето, за което той стига до мястото на удара.

Поради липса на данни, не е възможно коректно да се направи анализ на пътната ситуация, възможността за предотвратяване на ПТП от страна на водача на лекия автомобил и съответно не е възможно обосновано да се отговори на въпроса, дали движение с максимално допустимата скорост в района на движение водачът на л.а. ** е можел да спре в рамките на опасната зона на спиране.

Съгласно механизма на настъпване на ПТП, може да се определи, че към момента на удара са действали преносни инерционни сили, в резултат на които при поставен предпазен колан, горната част на тялото и главата на пострадалия са се преместили напред и наляво към мястото на удара.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява следното:

Уврежданията, които пострадалият е получил са: контузия на главата, мозъчно сътресение, контузия на шията, дискови протрузии от С2 до С6, стеноза на гръбначномозъчния канал, компресия на дуралния сак в шийна област, счупване на остеофит/ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен.

Техният медико-биологичен признак е:

Контузия на главата - временно разстройство на здравето, без опасност за живота

Мозъчно сътресение - временно разстройство на здравето, без опасност за живота /поради липса на коматозно състояние/

Контузия на шията - временно разстройство на здравето, без опасност за живота

Дискови протрузии от С2 до С6 - нарушено движението на шията повече от 30 дни

Стеноза на гръбначномозъчния канал - нарушено движението на шията повече от 30 дни

Компресия на дуралния сак в шийна област - нарушено движението на шията повече от 30 дни

Счупване на остеофит /ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен - нарушено движението на шията повече от 30 дни

Контузия на главата - травмата се получава от въздействие върху твърд, тъп предмет. Интензивността на оплакванията е в рамките от 3 до 5 дни. Възстановяване до една седмица.

Мозъчно сътресение - травмата се получава от въздействие върху твърд, тъп предмет. Интензивността на оплакванията е в рамките до 5 дни. Възстановяване до три седмици.

Контузия на шията - травмата се получава при инерционно политане на главата в посока на удара на автомобилите. Интензивността на оплакванията е в рамките до 7 дни. Възстановяване до две седмици.

Дискови протрузии от С2 до С6 - получават се при травмиране в областта на шията, от инерционното политане на главата в посока на удара на колата, повишаване налягането в дисковете и разкъсване на част от фиброзните участници на диска /анулус фиброзус/ с проминиране на **течното им съдържимо /нуклеус пулпозус/ в посока на увредата на фибрознния пръстен**. Интензивността на оплакванията е повече от 30 дни. Възстановяване до стопиране компресията осъществена от проминиращия диск върху нервната структура /коренчета/ на гръбначния мозък.

Стеноза на гръбначномозъчния канал - травмата се получава на базата на проминиралите дискове, притискащи твърдомозъчната обвивка, коренчетата на гръбначния мозък и самия гръбначен мозък. Продължителност

до отстраняване на компресията чрез медикаментозно, физиотерапевтично и оперативно лечение.

Компресия на дуралния сак в шийна област - травмата се получава от по-горе описаните обстоятелства и има същия интензитет и тежест посочени както при тях.

Счупване на остеофит/ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен - травмата се получава от камшичната травма в областта на шията, с отчупване на старо ошипяване осъществявало до момента стабилизация в същата зона. Болкова реакция до момента на стабилизиране на костната структура, различна при различните хора.

За Контузия на главата, Мозъчното сътресение, Контузия на шията е проведено стационарно лечение с аналгетична, дехидратираща и витаминотерапия. Покой.

За дискови протрузии от С2 до С6, стеноза на гръбначномозъчния канал, компресия на дуралния сак в шийна област, счупване на остеофит /ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен е осъществено оперативно лечение с извършване на лиминектомия, добра декомпресия с възстановяване пулсациите на дурата. С метална стабилизация, с 6 титаниеви винта и 2 титаниеви пръчки, поставени между четвърти и шести шиен прешлен. Продължителността на лечението е в рамките между 10 до 12 месеца, с подходящи физиотерапевтични и балнеосанаториални процедури, допълвани с медикаментозна терапия.

В момента при ищеца има леко ограничаване на движението в горните крайници при изнасяне на ръцете нагоре, по-силно изразено за десен горен крайник и болезненост в лява раменна става, от директна травма там. Установяват се хипотрофия на мускулите между първи и втори пръст вляво и вдясно, по-силно изразено вдясно /хипотрофия на тенъра/. Има ограничение движението в областта на шията, повече вляво. С леко изразени микционни смущения.

Повлияването на тези оплаквания е чрез прилагане на медикаментозно, физиотерапевтично и балнеолошко продължително лечение. Наблюдаваните промени са установени преди повече от две години и половина след инцидента и има вероятност някои от тях да се съхранят.

Проследено в динамика от момента на инцидента до настоящият момент се установява причинно-следствена връзка между преживяното ПТП, извършените прегледи и изследвания и получените от ищеца увреждания, доказани с образни изследвания и оперативно описание на увредите. Не се установява прекъсване на оплаквания, обективен статус, проследяване и лечение.

Проследено хронологично, извършените разходи в размер 3 837, 31 лева, направени за различни видове лечение се намират в причинно-следствена връзка.

При прегледа на ищеца и подробния анамнестичен и обективен статус се

установява, че липсват оплаквания и лечебни процедури в областта на шийния гръбнак. Ищеца е боледувал от три основни заболявания:

Неинсулинозависим захарен диабет - по този повод проследен амбулаторно 122 пъти, с изписана терапия. Без усложнения.

Хипертонично сърце, без застойна сърдечна недостатъчност - по този повод проследен амбулаторно с 45 прегледа, с изписана терапия.

Други видове стенокардии - по този повод проследен амбулаторно с 11 прегледа, с изписана терапия.

Предложената информация от РЗОК стартира от 11.01.2016г. до 17.08.2023г.

Според документацията представена от РЗОК и анамнезата снета при прегледа в неврохирургична амбулатория при ищеца няма данни за лечение и диагностика на дегенеративни промени преди инцидента. Не са установени анамнестични и клинични данни за това. Установяват се дегенеративни промени с ошипяване /остеофити/, по време на провеждане на лечението след датата на ПТП. Същите са установени диагностично чрез образни изследвания - КТ, ЯМР и най-вече доказани при описанието на оперативното лечение. Те са със стара давност, без клинична изява преди травмата.

По делото са събрани гласни доказателства.

От свидетелските показания на *** И. се установи, че след катастрофата Б. бил изключително стресиран, имал силен оток в лявата част на главата. Изпитвал силни болки в главата. Б. бил прегледан в Бърза помощ, където му установили, че има сътресение на мозъка и му назначили медикаментозна терапия. Вечерта състоянието му се влошило, което наложило да бъде хоспитализиран в болницата. По време на болничното си лечение ищецът се оплаквал от силно главоболие, световъртеж, повръщане. Придвижвал се изключително трудно заради постоянния световъртеж и гадене. След като се прибрал от болницата, Б. бил на легло и трудно се придвижвал дори за лични нужди. Оплакванията от главоболие продължили около 2-3 месеца. След това започнал да се оплаква от изтръпване на ръцете и краката, като след консултация с лекари специалисти, било установено, че трябва да се направи операция на шийния прешлен, тъй като при удара е настъпило сериозно увреждане в тази област. Б. бил изключително стресиран и притеснен, тъй като му било казано, че операцията е сложна и ако не се направи навреме, може да остане инвалид. След операцията състоянието му било тежко, не можел да стои изправен за повече от 10-15 минути, трябвало да бъде постоянно в покой. През този период не можел да полага и труд. По време на престоя си в болницата, Б. се нуждаел непрекъснато от чужда помощ, като тогавашната му приятелка била негов придружител. Б. не можел да става от леглото, от врата му излизали тръбички, бил свързан със системи и ползвал катетър. В болницата бил в продължение на около 10 дни. След изписването му последвал дълъг възстановителен период, като повече от три месеца бил изцяло на легло. През цялото време носил шийна яка и не можел да стои на

стол повече от 10-15 минути. В дома си Б. непрекъснато се нуждаел от чужда помощ за осъществяване на ежедневните си битови дейности. Нуждаел се от помощ и при придвижването си. През този период за него се грижила неговата приятелка. Целият стрес около катастрофата, лечението и възстановяването на ищеца се отразил изключително негативно на емоционалното му състояние, Б. станал много раздразнителен и депресиран. Това било и причината той да се раздели с тогавашната си приятелка. Свидетелят установи, че възстановяването на Б. продължило около 1 година, като през цялото време той е търпял болки. И към настоящия момент ищецът периодично страдал от болки, имал изтръпване на ръцете, а в областта между първи и втори пръст на двете ръце са се образували видими дупки, от които той изключително много се срамувал и притеснявал. Катастрофата се отразила много тежко психически на ищеца, който след претърпяното напълно се променил. Преди ПТП Б. бил активен и енергичен човек, имал професионални изяви като певец, а след катастрофата станал потиснат, тревожен, изпитвал страх от шофиране. Според свидетеля след катастрофата Б. вече не бил човекът, който бил преди.

Свидетелят * *Б.ов Н.*, който е син на ищеца, посочва, че състоянието на баща му след катастрофата било тежко. Първоначално в болницата бил 3 дни, като през цялото време се оплаквал от силно главоболие и световъртеж. След изписването му от болницата, състоянието му не било добро, трудно ставал от леглото и се нуждаел от чужда помощ при ходенето до тоалетна. Болките в главата му продължили дълго време, не можел да гледа телевизия, дразнел го и силния шум. През цялото време лежал в леглото и не можел да прави нищо. Изключително много се притеснявал, че има нужда от чужда помощ и че трябва да се грижат за него. Усещал и изтръпване в ръцете и краката. Това наложило да бъде отново приет в болница, където му била направена операция. След изписването му от болницата, бил в тежко състояние, не можел да се движи, не можел да става от леглото. Нуждаел се от чужда помощ в продължение на 6 месеца. Неговата приятелка му помагала за абсолютно всичко- помагала му да става, да ходи до тоалетна, при къпане. Свидетелят установи, че и към настоящия момент Б. има оплаквания от болки във врата, в главата и в гърба. Също така много зле се отразила катастрофата на психическото му състояние. След ПТП изпитвал непрекъснат страх, че нещо лошо може да се случи, станал много раздразнителен и избухлив. Спрял да се занимава с пеене, като в продължение на повече от година нямал участия, тъй като физически и психически не се чувствал добре.

Свидетелят *К. Б. Б.* посочва, че участвал в ПТП в село **, управлявал товарен автомобил, който се движил от *** към **. Пътното платно имало една лента в неговата посока и една за насрещното движение. На село ** извършил маневра – десен завой, но понеже радиусът на завоя не му позволявал, се изнесъл частично в насрещната лента и тогава другата кола се озовала от дясната му страна и настъпило пътнотранспортното произшествие. Не навлязъл изцяло в насрещната лента, а само около половината, до осевата линия. Произшествието настъпило около 15:00 часа, времето било нормално,

настилната била суха и видимостта добра. Не видял автомобила, който се движел зад него. Когато правел маневрата, погледът му бил насочен напред и надясно. Автомобилът зад него бил малък и не можал да го забележа. Според свидетеля, другата кола се движела след него, ударът настъпил в средата на неговата композиция. Когато настъпило ПТП - то, свидетелят и другият водач, който управлявал „**“ разговаряли, били в нормално състояние, след това съставили двустранен протокол, без да коментират чия е вината за произшествието.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

По делото не е спорно, че към момента на настъпване на ПТП - 21.04.2023г. , е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ** за товарен автомобил марка и модел **, с рег. № ***, по полица № BG/22/122001295755, валидна от 01.08.2022г. до 31.07.2023г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ, която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ на 03.04.2024г. е отправена молба - претенция с вх. № 3428/03.04.2024г. от ищеца до застрахователя **, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение. Ответникът не е определил и изплатил застрахователно обезщетение в полза на ищеца.

Поради това съдът намира, че предявените искове са допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това

дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на автотехническата експертиза и обясненията на вещото лице се установява, че причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на т.а. **, който преди да предприеме маневрата „Зав*е надясно“ не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на попътно движещия се зад него л.а. ** ХРВ и не го е пропуснал да премине. С това поведение, водачът на товарния автомобил е допуснал нарушение на чл. 35, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП, където е посочено, че зав*ето надясно се извършва от най-дясната пътна лента по посока на движението, като в случай, че радиусът на зав*е на пътното превозно средство е по-голям от радиуса на завоя, зав*ето може да започне и от друга част на платното за движение, но в този случай, водачът следва да пропусне пътните превозни средства, преминаващи от дясната му страна. Водачът на т. а. ** е допуснал и нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която водач на пътното превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътното превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, **да завие надясно** или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

С оглед изложеното съдът приема, че деянието на водача на товарен автомобил марка и модел **, с рег. № *** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на **, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза, при процесното ПТП, ищецът е получил контузия на главата, мозъчно сътресение, контузия на шията, дискови протрузии от С2 до С6, стеноза на гръбначномозъчния канал, компресия на дуралния сак в шийна област, счупване на остеофит/ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен. За контузия на главата, мозъчното сътресение, контузия на шията е проведено стационарно лечение с аналгетична, дехидратираща и витаминотерапия, покой. За дискови протрузии от С2 до С6, стеноза на гръбначномозъчния канал, компресия на дуралния сак в шийна област, счупване на остеофит /ошипяване/ на 6-ти шиен прешлен е осъществено оперативно лечение с извършване на лиминектомия, добра декомпресия с възстановяване пулсациите на дурата. С метална стабилизация, с 6 титаниеви винта и 2 титаниеви пръчки, поставени между четвърти и шести шиен прешлен. Продължителността на лечението е в рамките между 10 до 12 месеца, с подходящи физиотерапевтични и балнеосанаториални процедури, допълвани с медикаментозна терапия.

Към настоящия момент, ищецът има леко ограничаване на движението в горните крайници при изнасяне на ръцете нагоре, по-силно изразено за десен горен крайник и болезненост в лява раменна става, от директна травма. Според обясненията на вещото лице в съдебно заседание е налице увреда на капсулата на ставата и ако тази травма се влоши може да се наложи извършването на оперативна интервенция. Установена е и хипотрофия на мускулите между първи и втори пръст вляво и вдясно, като е по-силно изразена вдясно /хипотрофия на тенъра/, което представлява нарушаване обема и големината на мускула, който се намира между първия и втория пръст. Има ограничение и в движението в областта на шията, повече вляво, с леко изразени микционни смущения.

От свидетелските показания, които съдят изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, лечебният и възстановителен период на ищеца е бил продължителен, изпитвал е силни болки, следвало е да спазва постелен режим, вследствие на който не е можел да се обслужва сам за елементарни хигиенни нужди. Спрял да се занимава с пеене, като в продължение на повече от година нямал участия, тъй като физически и психически не се чувствал добре. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищеца е преживял и силен емоционален стрес, изпитвал непрекъснат страх, че нещо лошо може да се случи, настъпила емоционална отчужденост и социално оттегляне, станал много раздразнителен и избухлив, което се установява и от заключението на съдебно – психиатричната експертиза.

С оглед изложеното съдят приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищеца е претърпял значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов, трудов и социален характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, възрастта на ищеца – 55 години, към момента на ПТП – то, както и факта, че към момента не е налице пълно възстановяване, съдят приема, че справедливо обезщетение за претърпените от Б. И. Н. неимуществени вреди би била **сумата от 70 000**

лв.

По предявения иск за имуществени вреди.

От представените по делото фактури и касови бонове се установява, че вследствие на процесното ПТП, Б. И. Н. е извършил разходи в размер 3 837, 31 лв., които се намират във връзка с претърпяното ПТП и лечението след него.

С оглед изложеното съдът намира, че иска за заплащане на имуществени вреди е основателен в предявения размер и следва да бъде уважен.

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

Ответното дружество излага доводи, че пострадалият би имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като предприеме маневра спиране, в случай, че се е движел с технически съобразена скорост и че е пътувал без правилно поставен предпазен колан.

Съпричиняването по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения и намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на това основание предполага доказвани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. Тежестта за доказване на възражението за съпричиняване е на ответното дружество, което в настоящия случай не установи, че пострадалият е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП – то, както и че е пътувал без поставен обезопасителен колан, с което е допринесъл за настъпване на травматичните увреждания. Поради това съдът намира, възраженията за съпричиняване за неоснователни.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото

лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от **03.04.2024 г.**, като по делото е представено доказателство, че на тази дата е предявена застрахователна претенция пред застрахователя за **заплащане на обезщетение за неимуществени вреди**. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **03.04.2024 г.** е датата, от която следва да се присъди законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди в размер на 70 000 лв.

По отношение на законната лихва върху обезщетението за имуществени вреди в размер на 3 837, 31 лв., законна лихва следва да бъде присъдена от 19.07.2024 г., тъй като на тази дата, Б. И. Н. е предявил застрахователната си претенция пред **, видно от представената молба /л. 145 от делото/. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **19.07.2024 г.** е датата, от която следва да се присъди законната лихва върху обезщетението за имуществени вреди в размер на 3 837, 31 лв., като **за периода от 03.04.2024 г. до 18.07.2024 г. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ** следва да заплати на Б. И. Н. обезщетение в размер на **70 000 лв. /35 790, 43 евро/** за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се болки и страдания в резултат на причинените му телесни увреждания, при ПТП настъпило на 21.04.2023г., ведно със законната лихва от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на ПТП - **03.04.2024г.** до окончателното изплащане на обезщетението за неимуществени вреди, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **70 000 лв. /35 790, 43 евро/ до претендирания размер от 80 000 лв. /40 903, 35 евро/ като неоснователен.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ** следва да заплати на Б. И. Н. обезщетение в размер на **3 837,31 лв. /1 961, 99 евро/** за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи във връзка с изследвания и лечение по повод получените телесни увреждания при ПТП настъпило на 21.04.2023г. ведно със законната лихва от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на ПТП – **19.07.2024 г.** до окончателното изплащане на обезщетението за имуществени вреди като **ОТХВЪРЛЯ** искът за законна лихва за периода от **03.04.2024 г. до 18.07.2024 г., като е неоснователен.**

По отговорността за разноски:

В исковата молба е направено искане да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ищеца.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба №

1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. М. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото са преки иски за пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. В производството са изслушани три експертизи и показанията на трима свидетели, проведени са три съдебни заседания, като от страна адв. М. са представени и подробни писмени бележки. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, следва да е определи адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита на ищеца Б. И. Н. **в размер на 8 500 лв. с ДДС /4 345,98 евро/.**

С оглед изхода на делото ** следва да заплати на адв. М. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца **в размер на 7 486, 13 лв. /3 827, 60 евро/ съразмерно с уважената част от исковите.**

Ответното дружество е направило разноски в настоящото производство, както следва: възнаграждение за съдебномедицинска експертиза в размер на 1 194,61 лв., възнаграждение за автотехническа експертиза в размер на 1 000 лв., такса за съдебно удостоверение в размер на 5 лв. Съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Или така **общият размер на разноските е 2 499, 61 лв./1 278, 03 евро/.**

С оглед изхода на делото Б. И. Н. следва да заплати на ** направените по делото разноски **в размер на 298, 15 лв. / 152,44 евро/ съразмерно с отхвърлената част от исковите.**

Видно от данните по делото от бюджета на съда е заплатено възнаграждение за изготвяне на съдебно – психиатрична експертиза **в размер на 895 лв./457, 61 евро./**

Съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от

съдилищата по Гражданския процесуален кодекс по искова молба, насрещна искова молба и молба на трето лице със самостоятелни права се събира такса 4 на сто върху цената на иска, но не по-малко от 50 лв.

С оглед изхода на делото ** следва да бъде осъден и да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **2 800 лв./1 431, 62 евро/**, представляваща 4% върху цената на уважения иск за неимуществени вреди в размер на **70 000 лв. /35 790, 43 евро/** и държавна такса в размер на **153, 49 лв./78, 48 евро/**, върху цената на уважения иск за имуществени вреди в размер на **3 837, 31 лв./1 961, 99 евро/** и сумата от **788, 25 лв. /403,03 евро/** за разноски, платени от бюджета на съда.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от **, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за **, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ** район „***“, *** да заплати на Б. И. Н. ЕГН *****, с адрес: обл. **, общ. **, ** обезщетение в размер на **35 790, 43 евро /70 000 лв./** за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се болки и страдания в резултат на причинените му телесни увреждания, при ПТП настъпило на 21.04.2023г. ведно със законната лихва от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на ПТП - **03.04.2024г.** до окончателното изплащане на обезщетението за неимуществени вреди, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **35 790, 43 евро /70 000 лв./** до претендирания размер от **40 903, 35 евро /80 000 лв./** като неоснователен.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ** район „***“, *** да заплати на Б. И. Н. ЕГН *****, с адрес: обл. **, общ. **, ** обезщетение в размер на **1 961, 99 евро /3 837,31 лв. /** за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи във връзка с изследвания и лечение по повод получените телесни увреждания при ПТП настъпило на 21.04.2023г. ведно със законната лихва от датата на уведомяването на застрахователя за настъпилото на ПТП – **19.07.2024 г.** до окончателното изплащане на обезщетението за имуществени вреди като **ОТХВЪРЛЯ** искът за законна лихва за периода от **03.04.2024 г. до 18.07.2024**

г., като е неоснователен.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ** район „***“, *** **да заплати на** адв. Р. М. от АК – **, с адрес: гр. **, ** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатско помощ на ищеца **в размер на 3 827, 60 евро /7 486, 13 лв./ съразмерно с уважената част от исковете.**

ОСЪЖДА Б. И. Н. ЕГН *****, с адрес: обл. **, общ. **, ** **да заплати на *****, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ** район „***“, *** направените по делото разноски **в размер на 152,44 евро /298, 15 лв. / съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

ОСЪЖДА ***, ЕИК ** със седалище и адрес на управление: ** район „***“, *** **да заплати на** в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **1 431, 62 евро /2 800 лв./**, върху цената на уважения иск за неимуществени вреди **в размер на 35 790, 43 евро /70 000 лв./** и държавна такса **в размер на 78, 48 евро /153, 49 лв./**, върху цената на уважения иск за имуществени вреди в размер на **1 961, 99 евро /3 837, 31 лв./** и сумата от **403,03 евро /788, 25 лв./** за разноски, платени от бюджета на съда съразмерно с уважената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – **: _____